

ET OFFERVILJENS EPOS — HJELPEN TIL DE FORELDRELØSE MISJONENE

Med uttrykket «de foreldreløse misjonene» (jfr. det engelske «orphaned missions») sikter en til de forskjellige evangeliske misjons-selskapene og misjonstiltakene som gjennom den siste storkrigen fikk sine sambandslinjer med hjemlandene avskåret og dermed plutselig ble stående uten eksistensmidler. De fleste av disse misjonene var «kontinentale», dvs. de hørte hjemme på det européiske fastlandet. Men for øvrig var det ikke bare misjonene som på denne måten kom i faresonen. Også de unge kirkene som var vokst fram der ute som frukt av den kristne innsatsen fra vesten, kom med ett i en uhyre kritisk situasjon. Etter hvert som den væpnede konflikten spredte seg til nye land og områder — den siste krigen var i ordets egentligste betydning en *verdenskrig!* — ble stadig flere og flere misjoner og unge kirker «foreldreløse». Når det hele ikke endte i sammenbrudd, skyldes dette i første rekke den storstilte hjelpen som Verdensmisjonsrådet straks organiserte. Nettopp i de alvorlige krigsårene viste det seg hvor verdifullt det var at vi hadde et organ som International Missionary Council, et organ som overfor myndighetene kunne tale og handle gjennom et dyktig sekretariat på vegne av så godt som alt evangelisk misjonsarbeid i verden.

Historien om Fondet for Foreldreløse Misjoner er en historie om kristen offervilje og enhetskjenne i verdensformat, en historie som det er vanskelig å finne noe sidestykke til.

Som dr. H. P. Van Dusen, den kjente amerikanske kirkemannen og misjonslederen, har sagt: «Det tiltak som går under navn av «de foreldreløse misjonene», er ikke bare en av de største filantropiske bedrifter i kirkeens historie. Det er et håndgripelig, udisputerlig bevis på hvor omfattende fellesskapet er i dag innen Kristi legeme.»

I tiden november 1939—desember 1947 ble det ialt samlet inn

over 6 393 000 dollar til hjelp for nødlidende protestantisk misjonsarbeid i Afrika, Asia, Stillehavsoyene og Sør-Amerika. Dette betydde støtte til misjonærer, kirker, skoler, sykehus, trykkerier osv. blant millioner av fargete kristne (i alt en femtedel av samtlige evangeliske kristne på verdensmisjonsfeltet).

Av totalbeløpet som er stilt til disposisjon for de foreldreløse misjonene, er ca. 5 738 000 dollar eller nesten 90 pst. kommet fra U.S.A. (andre land har gitt i alt ca. 655 000 dollar). De kontinentale misjonene har fått 5/6 av de innsamlede midlene (ca. 5 359 000 dollar), de britiske misjonene 1/6 (ca. 1 034 000 dollar).

Når det gjelder hjelpen fra Amerika til de kontinentale misjonene må den innsats de lutherske kirkene har gjort, spesielt nevnes. Det kontinentale misjonsarbeidet er som kjent overveiende luthersk. Derfor følte de lutherske kirkene i U.S.A. seg særskilt kalt til å hjelpe her. Hvor omfattende den hjelpen de ytet, har vært, går fram av den kjensgjerningen at av det samlede beløpet U.S.A. har gitt til de kontinentale misjonene, utgjør det lutherske tilskuddet 55 pst. (vel 2 619 000 dollar av i alt ca. 4 704 000 dollar).

Var vanskelighetene store under krigen, har de for de fleste vært ikke mindre etter krigen. Også norsk misjonsarbeid har fått føle dette, særlig gjennom de valuta-restriksjoner som regjeringen har gjort gjeldende. Misjoner i andre land har dog hatt det langt vanskeligere økonomisk, f. eks. Paris-selskapet. Dette selskapet økte sine inntekter fra 4 500 000 francs i 1944 til 27 000 000 francs i 1947, men devalueringen av francen førte med seg at utgiftene samtidig steg til 82 000 000 francs! Verst stilt har dog Tyskland vært. De tyske misjonene er fortsatt «foreldreløse».

Hjelpen fra vest fortsetter derfor som før. De lutherske kirkene i U.S.A. har etter krigen endog utbygd sitt støttearbeid. De har opprettet en «kommisjon for foreldreløse misjoner», med dr. F. A. Schiotz (av norsk avstamning) som leder. En sikter på å hjelpe de tyske lutherske misjonene i flere år framover. Budsjettet for 1949 beløp seg til 750 000 dollar.

I dette hjelpearbeidet samarbeider nå som før de lutherske kirkene med Verdensmisjonsrådet. Dette gikk på sitt siste møte i Holland i 1948 inn for en femårsplan for støtte til nødlidende misjoner.

En regner med et årlig budsjett til dette formål på 300 000 dollar. Denne hjelpen skal først og fremst komme ikke-lutherske tyske misjoner til gode, men for øvrig også andre kontinentale misjoner som har særskilt store økonomiske vanskeligheter å kjempe med.

Den økonomiske innsatsen vesten har ytet, har vært stor og betydningsfull. Men likeså avgjørende har en annen faktor vært. Vi sikter til «den strålende innsats som de unge kirkene har gjort» — for å sitere «World Christian Community in Action» (av K. S. Latourette og W. R. Hogg), en brosjyre som Verdenskirkerådet nylig har sendt ut og som i korte trekk skildrer det offerviljens epos fra vår egen tid som heter «de foreldreløse misjonene».

O. G. M.